

43

7 per esp.

que, en art o literatura, afecta d'è
pertanyer a la decadència. | s.

decàgon

decadent adj. Que ~~deca~~ decau, ^{que} ~~deca~~ decau,
en decadència. L'imperi decadent,
pertany a la decadència. Escola decadent,

decadentisme m. Escola decadent.

decaïment m. Estat de la persona o
cosa decaïda; manca de forces
o vigor en el cos o en l'ànim.

decàleg m. Els deu manaments
de la llei de Déu.

decalvació f. L'acció de decalvar.

decalvant adj. Que té la propietat
de fer caure el cabell